

TELESNA KULTURA • ŠPORT • REKREACIJA • TELESNA KULTURA • ŠPORT • REKREACIJA • TELESNA KULTURA

Košarkarji Slovana v novi tekmovalni sezoni

V novi tekmovalni sezoni, ki se je pravkar pričela in se bo končala aprila prihodnje leto, bodo košarkarji s Kodeljevega po daljšem času ponovno nastopali v republiški ligi. Nenastopanje v zveznem rangi tekmovalja je posledica reorganizacije tekmovalnega sistema v SFRJ, saj je bila spomladi ukinjena II. zvezna liga, v kateri so Moščani zasedli 2. do 3. mesto, kar pa ni bilo dovolj za napredovanje v I. B ZKL, ki je tako poleg I. A ZKL ostala edino tekmovalna na zvezni ravni.

V letošnji sezoni bo republiška liga izredno kvalitetna, saj se bodo v njej — razen Olimpije in Libele, ki nastopata v I. B ZKL

— bojevale vse druge najboljše slovenske ekipe: Jeklohtna-Branik (MB), Lokainvest (Škofja Loka), Triglav (Kranj),

Novoles (NM), Comet (Slov. Konjice), Pomurje (MS), Ilirija (Lj), Helios (Domžale), TIMA MTT (MB), Koper, Kraški zidar (Sežana) in Slovan (Lj). Po mnenju strokovnjakov se bodo za osvojitve naslova republiškega prvaka, ki edino vodi v I. B ZKL, potegovala moštva lanskih zveznih ligašev: Time MTT, Ilirije in Slovana, saj imajo te ekipe najkvalitetnejši in najizkušenejši

izbor igralcev.

Moščani so po mnenju Slovanovega strokovnega vodstva dobro pripravljeni. V predtekmovalnem obdobju so odigrali več prijateljskih tekem, med drugimi tudi s prvotnimi Jugoplastiko, madžarskim MAFC in Videotonom ter pred začetkom lige opravili tudi uspešne skupne priprave. Kljub temu bo boj izredno trd, saj je lansko ekipo zapustilo več boljših igralcev: Sarajlija in Jesenšek sta na odsluženju vojaškega roka, Tinger je odšel v Olimpijo, Župenc pa se je vrnil v Novo mesto. Prav tako ni bila odobrena želja Zlatka Šantlaja, ki se je želel vrniti v svoj nekdanji klub Slovan, tako da je igralec odšel v rodno Postojno, kjer bo nastopal v II. slovenski ligi — zahod. Povedati pa velja, da sta se Moščanom ponovno priključila bivša igralca Janžek in Milosavljevič.

Pod vodstvom prvega trenerja Bogdana Lomška in njegovega pomočnika Milana Brezovca bodo v novi tekmovalni sezoni glavno breme Slovanove igre nosili: Franci Volaj, Matej Janžek, Tone Vidmar, Borut Besedič, Bojan Suvorov, Milan Milosavljevič in Armin Alibegović; v izdatno pomoč pa jim bodo: Boštjan Miklavčič, Aleš Hudoklin, povratnik iz JLA Romeo Ličan, Dražen Grbac, Damijan Kavčič, Janko Lepin ter mladince Tomaž Vide in Stane Knez.

Spored domačih tekem, ki jih igra Slovan v dvorani Kodeljevo:

Slovan : Comet 24. 11. ob 19. uri
Slovan : Lokainvest 15. 12. ob 17. uri
Slovan : Tima MTT 22. 12. ob 17.30
Slovan : Kraški zidar 5. 1. 1985 ob 19. uri
Slovan : Ilirija 9. 2. ob 19. uri
Slovan : Branik 23. 2. ob 19. uri
Slovan : Pomurje 9. 3. ob 19. uri
Slovan : Triglav 30. 3. ob 17. uri
Slovan : Koper 13. 4. ob 19. uri
JANEZ MAHER

Slovan v sezoni 1983/84 (z leve proti desni): Volaj, Vidmar, Alibegović, Miklavčič, Kavčič, Vide, Suvorov, Milosavljevič, Lepin, Janžek, Besedič, Grbac.

● Razpis zimske lige trimskega tekmovalja v balinanju za sezono 1984/85

1. Tekmovalje se bo pričelo v začetku decembra in bo trajalo do marca na pokritem balinišču BSK BALINČEK, Slape 12/b.
2. Tekmovalje bo ob TORKIH ali CETRTKIH od 17. ure dalje.
3. Tekmovalje bo potekalo po ligaškem sistemu, ekipa bo nastopila enkrat tedensko.
4. Ekipa šteje štiri tekmovalce in rezervo.
5. Prijavnica za ekipo znaša 1.800 din in jo je potrebno poravnati v prostorih ZTKO Lj. Moste-Polje ali na žiro račun 50103-678-38477 (za balinanje).
6. Prijavljamo, ki jih boste posredovali po pošti, priložite potrdilo o vplačani prijavnini.
7. ZADNJI ROK PRIJAV JE TOREK, 20. novembra 1984 do 13. ure.
8. Izvajalec tekmovalja bo BSK BALINČEK, Slape 12/b.
9. Prve tri ekipe prejmejo pokale.
9. Vse podrobnejše informacije dobite po telefonu št. 448-132 (ZTKO) ali 263-180 (Kobal).

Športni pozdrav!

Komisija za športno rekreacijo pri ZTKO Lj. Moste-Polje

Prijavnica

Ime ekipe		
Ime in priimek vodje		
Naslov vodje ekipe		
Poštna številka	Pošta	
Telefon doma	služba	
I. ekipa	II. ekipa	III. ekipa
1.	1.	1.
2.	2.	2.
3.	3.	3.
4.	4.	4.
rez.	rez.	rez.
Zig		
(Podpis vodje)		

Državno prvenstvo v baseballu

Letos je bilo za ekipe Golovca najuspešnejše državno prvenstvo. Dekleta so se po pričakovanjih uvrstila na peto mesto, vendar potem, ko dveh ekip ni bilo na igrišču. Prvak je postala ekipa iz Splita, naše pa so bile od sedmih ekip pete.

Pionirji so odigrali turnir najboljših jugoslovanskih ekip v Zaječju dobravi. Zreč jim ni bil naklonjen. Že v prvem krogu so naleteli na ekipo Zagreba, ki je pripeljala kadete. Po prvi menjavi pa se je videlo, da tudi Zagrebčani ne bodo kos našim pionirjem. Z lahkoto so opravili z njimi. V

finalu so se srečali z Zaječji, ki so premagali Ježico. Zaječji so se na svojo moč trudili, da bi dohiteli Golovce, toda tokrat je bil Golovec nepremagljiv. Naslovu republiških prvakov so dodali še naslov državnih prvakov.

Člani so tekmovali v Zagrebu. Pomerili so se s Karlovcem; vso tekmo so vodili in na koncu tudi zmagali. Slavku Milošiču je uspel celo grand slam, ko z enim udarcem dobi 4 točke in ga je redko videti na igrišču. V drugi tekmi so izgubili z Ježico doma, toda v Zagrebu so premagali še Zadar, tako da so zasedli

sedmo mesto. Lep uspeh, če upoštevamo povprečno starost igralcev, veliko število začetnikov in da je uvrstitve odvisna od republiškega prvenstva. Dosegli so dve zmagi in en sam poraz.

Pa še najbolj borbeni pionirji, ki so dobili naslov prvakov: Aleš Špetič, Tomo Havliček, Jure Havliček, Boštjan Jan, Gorazd Breskvar, Aleš Watzak, Srečko Jugović, Jože Sivka, Bogdan Jotič, Matjaž Dolinar, Miran Brinovec, Sandi Remec, Aleš Šnrekar...
BRANKO MILOŠIČ

PISMA BRALCEV

Delu občinske ZTKO na rob

V svetu je atletika, kraljica športov, zelo visoko cenjena. To smo videli tudi na zadnji olimpiadi. In kako je pri nas? Kje je naše mesto v svetu atletike?

Ze vsak osnovnošolček ve, da smo z atletiko čisto na dnu. Pri nas visoko kotira le nogomet, čeprav se lahko upravičeno vprašamo, zakaj. Saj smo vendar tudi v nogometu na dnu evropske kvalitete.

Morda atletiko premalo cenimo zato, ker ni zabavna, ker je bolj individualen šport, šport, ki je povezan z odrekami in izjemnimi napori?

Razmišljam in ugotavljam, kje so vzroki za takšno stanje v atletiki, ki je v naši občini pravzaprav sploh ni (tisto malo, kar je je, pa ni niti senca množičnosti).

Poglejmo, kako je z atletiko na šolah, bodisi osnovnih ali srednjih, kjer je glavna baza za »novačenje« bo- dočih vrhunskih atletov, pa v občinski zvezi telesnokul- turnih organizacij in raznih športnih društvih.

Lep primer so jesenski krogi. Na njih naj bi šolska mladina pokazala rezultate celotnega dela. In kaj smo videli? V tej množici, iz katere naj bi izšel nov atletski potencial, so bili tekači v glavnem vsi po vrsti dobe- sedno popolnoma nepripravljeni. Preteči tisoč metrov je bila zanje prava muka. Veliko jih je to razdaljo lahko le prehodilo. Kje so vzroki za tako stanje kondicijske nepripravljenosti mladine?

Odgovor se ponuja kar sam. Delovnih ur, predvide- nih za telesno kulturo, je na osnovnih šolah sicer do- volj, a učitelji se z atletiko premalo ukvarjajo in jim je kar skoraj odveč. Bolj jim leže igre z žogo, ki so na prvi pogled seveda res prijetnejše. Zapostavljanje atletike v osnovnih šolah pripelje tudi do odpora učencev do nje in s tem do fizične nezmožnosti malo hitreje preteči nekaj sto metrov.

Drastičen primer je bil krog vseh ljubljanskih občin 9. oktobra letos v Tivoliju. Tekmovali so tudi mlajše mladince na tisoč in stotih mladince na dva tisoč me-etrov dolgi progi. Šole so jih poslale na tek, kar so jih za- radi udeležbe pač morale. Vendar je bila za veliko tek- movalcev ta eno — in dvokilometrski progi s tekmo ne- dosegljiva in so drugi del proge mukoma prehodili »peš«. Zato se ni čuditi primerjavi, da 53-letna vete- ranka Helena Žigon na vseh tekmovalnih pusti za sabo več kot polovico deklet, starih od 15 do 25 let, in to na vsaki razdalji, veteranki Erpetič in Rozman iz Kokrice pa na malo daljših progah skoraj vse kategorizirane tekmovalke Slovenije. Lepa slika slovenske šolske ate- tike v ženski postavi tekaške discipline in zaskrbljujoča kondicijska nesposobnost mladine, ki ne more uspešno premagati kakršnegakoli malo večjega fizičnega napo- ra!

V naši občini imamo kar lepo število športnih druš- tev tako po krajevnih skupnostih kot v delovnih orga- nizacijah. V njih amatersko ali profesionalno delajo športni animatorji. Ali so vsa ta športna društva, ki do- bivajo dotacije za svoje delovanje iz državnih sredstev (res je, da v ne velikih zneskih), poslala vsaj enega predstavnika na kros mesta Ljubljane? Kolikor vem, nobenega.

Ali organizatorji športne aktivnosti v tako velikih de- lovni organizacijah, kot so na primer Saturnus, Pa- pirična Veveč, Emona, Javna skladišča ne uspejo mla- dih zainteresirati za to zvrst športa, ki krepi duha in telo? Kako jim pri tem pomagajo strokovni delavci ob- činskega ZTKO?

Razpis za udeležbo na krosu Ljubljane je veljal za šole, športna društva, organizacije združenega dela. Za (ne) udeležbo občanov iz naše občine na tako veliki množični športni prireditvi ne dolžim športnih anima- torjev, pač pa občinsko ZTKO, ker ne posreduje obve- stil in sploh premalo koordinira s športnimi društvi. Prepričan sem, da vrsta športnih društev in krajevnih skupnostih in v delovnih organizacijah ni vedela za ljubljanski kros v Tivoliju. Pa vendar je v naši občini nekaj atletov — tekačev vseh kategorij, celo najboljših v slovenskem merilu, ki jih, na žalost, ZTKO ne zna povezati.

Predlani si je naša zveza celo lastila pravico in na in- ternem sešanku sklenila, da za šolsko mladino — bo- doči atletski potencial — in za rekreativce ne bo prija- vila udeležbe na republiškem krosu Dela v Velenju. Le zakaj tako? Kljub vsemu je na vsaki šoli nekaj dobrega atletskega potenciala in zakaj je prav naša ZTKO tista, ki mu onemogoča udeležbo na tovrstnih manifestaci- jah!

In zakaj naša občinska ZTKO ni sposobna formirati pionirske, mladinske članske in veteranske ekipe, ki bi zastopale barve naše občine na vrhuncu atletske sezo- ne, to je na krosu Dela? Ali zato, ker se ji ne da potruditi z organizacijo ali pa je nesposobna kaj takega organi- zirati in speljati?

Je svojih izkušenj lahko navedem »lep« primer. Že dve leti zapored sem tekmoval za barve drugih ljubljanskih občin (Vič, Bežigrad), kjer me vedno vabijo k so- delovanju. Za obe občini smo ekipno osvojili pokal Dela. Za svojo občino pa ne morem tekmovali, čeprav bi rad. Ne morem zato, ker pač TKO preprosto ni spo- sobna ali se ji ne da formirati občinske ekipe.

Tudi letošnji kros za pokal Dela 20. oktobra v Litiji je za nami. In spet se je naša občinska ZTKO izkazala po neorganiziranosti oziroma po nesposobnosti; vse ljubljanske občine so poslale v Litijo svoje atletske predstavnike, naša niti enega.

S prav srčnim občutkom sem poslušal napove- dovalca na prireditvenem prostoru, ko je predstavljaj ekipe sodelujočih občin. Predstavil je tekmovalce vseh ljubljanskih občin, ob tem pa na koncu dodal: »Ekipa iz občine Ljubljana Moste-Polje pa iz nerazumljivih vzrokov niso bile prijavljene.«

Ali lahko odgovorni za organizacijo množičnega športa in rekreacije na občinski zvezi za telesno kulturo obrazložijo, zakaj in doklej še tako? Za tisk so tovariši na ZTKO dali celo naravnost »nesramno« izjavo, da pri takšnih stvarih nimajo predvidenih finančnih sred- stev za prevoz tekmovalcev. Zakaj pa jih sploh potem predvidevajo? Zaradi 55 din, kolikor stane vožnja z vlakom do Litije, so torej onemogočili mladini sodelo- vanje na tej množični športni manifestaciji? Če res zato, potem je to sramota za našo občino, če pa so — in gotovo so — vmes in posredi še druge stvari, jih je treba razčistiti in poklicati odgovorne na odgovornost.

Naj bo torej za začetek to le delegatsko vprašanje: Kaj je naša občinska ZTKO v zadnjem času naredila za dvig množičnega atletske-sportnega delovanja, tek- movalnega športa in v zvezi s tem za kondicijsko vzdrž- livost oziroma telesno sposobnost občanov, tako mlaj- ših kot starejših? S čim lahko opraviči v tem prispevku opisano in v praksi dokazano ravnanje in doklej bo še tako?

IVAN BARTOL

● DRŠALNO KOTAKARSKI KLUB STANKO BLOUDEK

Na tej strani našega glasila se ponavadi srečujemo s športnimi do- godki današnjega dne, redkokdaj ali skoraj nikoli pa s prispevki, ki bi posegali v zgodovino športnih dejavnosti. Morda je tako prav — zgo- dovina sodi drugam. Vendar so dogodki v preteklosti, ki s svojo izje- mnostjo presegajo zgodovino in smo jim zato dolžni izkazati prizna- nje.

Eden takih zgodovinskih trenutkov je zagotovo čas, v katerem je živel in delal inž. Stanko Bloudek, športnik in športni delavec, ki ga kot strokov- njaka in človeka v zgodovini razvoja telesne kulture na Slovenskem ni do- segel še nihče. Do sedaj raziskan in zbran opus njegovega delovanja ob- sega tako široko paleto dejavnosti, da je preprosto težko doumeti, kako so tolikšne sposobnosti, moč, volja in predanost delu združeni v enem samem človeku. Bil je mecen, pobud- nik, organizator, projektant, inova- tor, športnik, vadiatelj in delavec v na- izraznejših športnih panogah.

Vse svoje življenje je posvetil delu v športu, vse svoje ustvarjalne sposo- bnosti je pretil v konstruiranje in obli- kovanje športnih objektov, centrov in naprav, vse svoje premoženje je vložil v realizacijo svojih in skupnih projek- tov, pa naj je šlo za prvi plavalni bazen Ilirije v Ljubljani, prvo jugoslo- vansko športno letalo, prve naprave za potrebe težkoatletskega športa v Ljubljani, prvo smučarsko skakal-

nico v Planici ali za vrsto drugih, prav tako pomembnih akcij in objektov, ki so omogočili začetek in razvoj športa na Slovenskem. Brez njegove pobude bi športni klub Ilirija prav gotovo ne mogel že takoj po prvi svetovni vojni ustanoviti teniške sekcije, pa prve dr- salne sekcije; tudi začetki hokeja na ledu in jadrnega letalstva pri nas bi ne bili tako zgodnji in kvalitetni.

Tudi sam je bil velik športnik. De- loval je v športnem letalstvu, tri leta (1926, 1927, 1929) je bil državni prvak v umetniškem drsanju in prav na tem področju je njegovo delo za nas še posebno pomembno.

Po osvoboditvi je k nam pripeljal do tedaj neznano športno panogo — kotalkanje. Najprej je služila drsal- cem za vzdrževanje kondicije in zna- nja zunaj zimske sezone, kasneje pa se je razvila v samostojno panogo. Brez njega se ta športna zvrst, ki se je je oprijel najmlajši rod, zagotovo ne bi razvila tako, kot se je. Bil je vadiatelj, konstruktor vadbeneh plošč, kon- struktor kotalk in neprecenljiv, do

skrajnosti predan učitelj mnogih slo- venskih športnikov — drsalcev in ko- talkarjev, ki so se pod njegovim stro- kovnim vodstvom že začeli uveljav- ljati na mednarodnih tekmovaljih.

Njegova prizadevanja in uspehi niso ostali skriti znotraj meje domo- vine. Cenili so ga tudi v tujini in Blou- dek ter z njim vsa Jugoslavija sta v zgodovinskem letu 1948 doživela ve- liko priznanje z njegovim imenova- njem za člana mednarodnega olimpij-

Stanko Bloudek je bil tudi velik ljubiteljski otrok. Njim se je pogosto posvečal in jim daroval veliko svojega časa in prisrčnosti. Posnetek prikazuje Stanka Bloudka z otroki pri pripravah za prireditve dedka Mrza.

Ob 25. obletnici smrti inž. Stanka Bloudka

skega komiteja. To častno in odgo- vorno funkcijo je opravljal vse do svoje smrti 26. novembra 1959.

Vsaj delno smo se njegovemu ogromnemu delu oddolžili tudi Slo- venci z vsakoletno podelitvijo plaketa in značek Stanka Bloudka najzaslu- žnejšim športnim delavcem, klubom in društvom za njihove izjemne dosežke in življenjsko delo v telesni kulturi.

Koliko pa je bilo v njem poleg izje- mnih strokovnih sposobnosti tudi iz-

jemnih človeških vrednot, so morda najtintimneje doživeli in občutili prav njegovi učenci in učenke, ki se jim je nesebično razdaljal in s katerimi je ure, dneve in leta delil smeh in jok, veselje in žalost, navdušenje in razočaranje, bolečino in srečo na poti trdega dela do malih in velikih uspehov.

Vzgal je športnike, vzgal je osebnosti. Zato ni čudno, da je iz spoštovanja, hvaležnosti in ob- čutka obveznosti za nadaljevanje njegovega dela prav iz vrst njegovih učencev in učenek prišla pobuda za ustanovitev drsalno- kotalkarskega kluba, ki nosi nje- govo ime. Klub je bil ustanovljen leta 1979 in je vključen v športno društvo Vesne iz Zaloga. Klub nadaljuje tradicijo razširjanja dr- sanja in kotalkanja med čimvečje število mladih, ki ta šport osvaja- jajo kot rekreacijo in vzgaja naj- boljše med njimi v športnike in športnice s tekmovalnimi pro- grami in ambicijami. Večletna prizadevanja se kažejo tudi že v rezultatih. Člani in članice kluba osvajajo najvišje naslove v repu- bliškem merilu, dosega visoke uvrstitve na državnih tekmoval- njih, uspešno se uveljavljajo tudi že na mednarodnih srečanjih.

Delo v klubu je trdo in športni uspeh ni vedno enak vloženemu trudu. Vendar športniki vedo, da rezultat ni vse. Uspeh je prema- gati sebe, premagati poraz, uspeh je biti tovariši in prijateljsko enak premaganemu in nepremagljivemu.

Svojemu velikemu vzorniku se bomo člani in članice Drsalno ko- talkarskega kluba Stanko Bloudek poklonili ob 25. obletnici dneva njegove smrti v ponedel- ljek, 26. novembra letos, ob 16.30 pred dopravnim kipom, ki stoji ob zunanjem drsalnišču športnega parka Tivoli (pred športno dvorano). Prav bi bilo, da nas je v tem trenutku ob nje- govem spominskem obeležju več, zlasti tistih, ki se zavedamo nje- govega velikega prispevka za za- četek in razvoj takega našega športa, kakršnemu je poleg dose- ganja čimboljših športnih rezulta- tov cilj tudi oblikovanje osebnosti, ki bodo sposobne gojiti po- zitivne vrednote v človeku, njego- vem odnosu do sočloveka, dela in okolja.

MARIANA ERJAVEC